

Marie-José & Jan van Hekke
'Overall waar sfeer ontbreekt ligt voor ons een uitdaging'

Concepts & Images is het bedrijf van Jan en Marie-José van Hekke-Timmermans. Partners zowel zakelijk als privé. Bijna vier jaar geleden namen zij de stap van het leraarschap in het kunstonderwijs naar het vrije ondernemerschap. Volgens Jan van Hekke zonder echt plan, zonder financiële onderbouwing, maar wel met het gevoel als kompas. Ze opereren met hun bedrijf Concepts & Images vanuit huis. Dat huis, tien jaar geleden door Jan zelf ontworpen, is smaakvol ingericht. Mooie materialen en harmoniserende kleuren vertellen dat hier mensen wonen die weten wat mooi is. Zonder ooit opschepperig te zijn siert kunst het huis, van ets tot olieverfschilderij en van verfijnd ornament tot enorme blow-ups. Hier wordt kunst op gevoel en met verstand uitgezocht.

Jan en Marie-José zijn allesdoeners en alleskunnens. Ze zijn met de veelheid aan activiteiten die zij ontplooiën, maar moeilijk in een hokje te plaatsen. Straatmeubilair ontwikkelen, tapijten ontwerpen, interieurs uitdenken, kunst integreren, buitenruimtes inrichten, you name it, they'll do it.

Marie-José: 'Alles wat wij doen, doen wij vanuit de beleving. En dan gebeurt het je vaak dat wanneer je een ruimte binnenkomt, je denkt 'Verdorie ik heb maar een bepaald budget of begroting, maar eigenlijk als ik het echt goed wil doen, dan...'

Jan: 'Het gebeurt maar heel zelden dat je voorstellen zonder compromissen kunt realiseren.'

Marie-José: 'Maar dat is ons wel overkomen bij de Dela uitvaartorganisatie. Zij kwamen ons heel erg open tegemoet, zo van 'Schrijf eens een plan over hoe jullie denken wat er bij ons anders zou moeten'.

Op de vraag hoe je als buitenstaander, weliswaar ondernemer, bij zo'n organisatie binnenkomt kijken Marie-José en Jan elkaar aan.

Marie-José vertelt: 'Na het overlijden van mijn moeder en een goede vriend van ons werden wij van lieverlee ervaringsdeskundigen. Bij de crematie van mijn moeder wilde ik een troostende arm om mijn vader heen leggen, maar toen merkte ik dat de stoelleuning ertussen zat. Daar baalde ik van. Je moet op zo'n moment, als je daar behoefte aan hebt, toch gewoon tegen elkaar aan kunnen kruipen? En dat kon dus niet. Bovendien vond ik het een kleurloos geheel, grijs en saai. De stoelen zagen er oud en versleten uit en ik dacht 'Dit is geen goede ambiance om afscheid te nemen'. Eigenlijk moet iedereen bij zo'n afscheid een goed gevoel overhouden. Jan zei: 'Afscheid nemen doe je maar een keer, doe het dan goed'.

Jan: 'Kort daarop overleed plotseling op jonge leeftijd een goede vriend van ons, een directeur van een scholengemeenschap. Omdat hij geen kerk of aula voor zijn afscheid wilde, en er veel mensen verwacht werden, zou het in een sporthal moeten gebeuren. Er werd ons toen gevraagd, of wij die sporthal tot aula zouden kunnen ombouwen. In eerste instantie aarzelden we, omdat het zo dichtbij was. Maar we hebben het geklaard. In twee dagen hadden we, met alle hulp van oud-collega's, die sporthal getransformeerd tot aula. En het zag er prachtig uit!'

Marie-José: 'Ik heb het geheel gefotografeerd en met die foto's ben ik naar Dela gegaan. Ik heb gezegd: 'Jongens, dit doen wij en we kunnen nog veel meer. We hebben wandschilderingen gemaakt voor bedrijven, in kantines, in kinderkamers, maakt niet uit wat. Is dit niet iets wat wij bij jullie zouden kunnen toepassen?'

Jan: 'Om een lang verhaal kort te maken, wij kwamen op het juiste moment binnen. Bij Dela voelde men dat er behoefte bestond aan een andere manier van afscheid nemen, warmer en belevingsvoller.

Het heeft toch nog anderhalf jaar geduurd voor onze plannen

aangenomen werden en wij daadwerkelijk aan de slag konden gaan.'

Marie José: 'In zo'n plan ga je verwoorden waar een ruimte voor bedoeld is, hoe de gebruikers van die ruimte er binnenkomen, maar ook wat voor gevoelens dat op kan roepen. Eigenlijk hebben wij opgeschreven hoe wij dat zelf ervaren hebben. We hebben aangegeven hoe je bepaalde gevoelens op kan roepen. Door kleur- en materiaalgebruik, of het toepassen van kunst. Echt alles telt. Ik had een loper ontworpen, want ik vind dat je niet over die harde tegels moet lopen, het moet zacht voelen. En wij hebben banken van zacht leer laten maken, met zachte, organische vormen, als een soort omarming rondom de plek van de overledene. Alles moet kloppen, van de planten tot de verlichting. De mensen moeten in de ruimte rond kunnen kijken en een bepaalde rust over zich kunnen laten komen.'

Jan: 'Omdat we alles zo totaal veranderd hadden en alles zo'n eenheid werd, zijn we nu zover dat wij inmiddels ook de hele huisstijl van Dela onderhanden hebben genomen. Wij hebben ook ideeën over de entree en over de parkeerplaats. De eerste indruk is ontzettend belangrijk en buiten en binnen moeten een geheel worden. Ach, voorlopig hebben wij nog heel wat te doen in deze sector. Wat buiten betreft, wij hebben vorig jaar een schoolplein opnieuw ingericht. Het schoolplein van het Gelders Mozaïek College in Arnhem moest voor een periode van drie jaar een face-lift krijgen. De wijk waar de school gelegen is, had een slechte naam en het plein zelf miste iedere uitstraling. Het gaf geen enkel gevoel van geborgenheid.'

Marie-José: 'Het oude schoolgebouw is mooi, een monument, maar de aanbouw is echt heel lelijk. En het schoolplein leek wel zo'n Oostblok-plein: een plak asfalt met drie bomen. Zo'n plein is natuurlijk hartstikke belangrijk voor het sociale functioneren van een school. Hier ontmoeten de leerlingen elkaar, hier wordt de eerste stap gezet op weg naar de school. Een probleem was dat het 1600m² grootte plein bedekt was met een asfaltlaag. Het verwijderen van het asfalt zou te duur worden en we moesten er dus iets op vinden. Ons idee achter het plein was dus, dat we de leerlingen het gevoel wilden geven, dat ze welkom zijn op school.'

Jan: 'Zo kwamen we op het idee van de rode loper. We legden een loper uit voor de bezoekers van de school. We hebben het binnenplein met okergele coating laten bestrijken en de loper van verkeersrode coating gemaakt. Om rust te creëren hebben we het onderste deel van het gebouw tot en met de eerste etage roomwit laten schilderen.'

Marie José: 'De vormgeving van het binnenplein is gebaseerd op ellipsen, en de boomperken, de zitelementen (PaBaMo Elliptic, een eigen ontwerp van Jan van Hekke) en de vlonder passen goed in dit concept. De vlonder kan tijdens speciale bijeenkomsten dienst doen als podium. De zitelementen hebben we zo geplaatst dat je er op allerlei manieren gebruik van kunt maken, open als groep of juist intiem voor een persoonlijk gesprek. In overleg met Hans Hendriks uit Duiven (van het gelijknamige hoveniersbedrijf) hebben we als groen gekozen voor taxus en, om gelijk een volwassen beeld te creëren, wat oudere bomen. De Acer pseudoplatanus en als bodembedekker Lonicera. We hadden allebei echt het gevoel dat het gelukt is, en als we er nu nog wel eens komen zie je dat het werkt, de leerlingen voelen zich er thuis. En ongevoelbaar: je ziet er geen graffiti of andere uitingen van vandalisme.'

Marie-José en Jan van Hekke zijn twee bevlogen vormgevers, die weten wat 'beleving' betekent. En er is nog genoeg te doen. Zelf zeggen ze: 'Overal waar sfeer ontbreekt ligt voor ons een uitdaging.'

www.co-im.nl

Henk Dijkman